

Stříbrná křídla orlí

Sem tam

R: Stříbrná křídla orlí
bílým ránem plují stále výš,
až pak náhle sám cítíš krutý chlad,
který jim až do kostí proniká.

1. Ránem otvírá den dokořán brány,
budem se s tou tíhou rádi prát,
ještě přikutá k nám křídla mládí,
dokud má nájem v nás, zdá, všem snadné se zdá.

R:

2. Už sčítám si, proč večer, kdy se stmívá,
a nevím, koho z lidí se mám ptát,
vždyť pravdy je dost, a jak se tak dívám,
kdekdo už zažil i svůj pád, když zkoušel plout jak já.

R:

R:

R: + proniká ...